

Lovforslaget om en ekstraskat havde en række svagheder, og Niels Westerby foreslog som en forbedring, at de ikke-lønmodtagere, der i 1968 fik en mindre indkomststigning end den gennemsnitlige for lønmodtagere, skulle have tilbagebetalt engangsskatten. Kunne regeringen tillige love, at den ikke ville gennemføre lovforslag alene sammen med socialistisk folkeparti, ville liberalt centrum stemme for de fremsatte lovforslag.

Efter 1. behandling henvistes de to lovforslag til behandling i et udvalg, hvor der imidlertid ikke opnåedes enighed om lovforslagene. Efter at der ved 2. behandling uden afstemning var vedtaget nogle henholdsvis af finansministeren og arbejdsministeren stillede ændringsforslag, gik lovforslagene tilbage til udvalget. Heller ikke i denne omgang opnåedes imidlertid enighed, og efter at følgende af *Sigsgaard* (SF) stillede forslag om motiveret dagsorden:

„Idet folketinget udtaler, at regeringen uanset resultatet af afstemningen om lovforslag nr. 61 fortsat har folketingets tillid, fortsætter tinget behandlingen af de foreliggende lovforslag“,

ved 3. behandling var forkastet med 156 stemmer mod 7, medens 16 medlemmer undlod at stemme, *vedtoges forslag til lov om engangsskat for personer for skatteåret 1968-69 ved navneopråb* med 91 stemmer mod 86, medens 2 medlemmer undlod at stemme.

Afstemningen over *forslag til lov om ændret dyrtidsregulering af lønninger m. v.*, der var det i dagsordenforslaget nævnte lovforslag nr. 61, foregik også ved *navneopråb*. Ved afstemningen *forkastedes* lovforslaget med 92 stemmer mod 85, medens 2 medlemmer undlod at stemme. Lovforslaget var dermed bortfaldet.

Mødet udsattes derefter efter statsministerens anmodning, og da det efter ca. ½ times forløb genoptoges, fremsatte *statsministeren* følgende udtalelse:

„De to lovforslag, tinget for kort tid siden stemte om, udgør en helhed, som tilsammen skulle bremse stigninger i priser og omkostninger og derigennem styrke erhvervslivet og opretholde fuld beskæftigelse.

Folketinget har nu forkastet lovforslaget om ændret dyrtidsregulering. Sammenhængen i de foreslåede lovforslag er dermed slået i stykker, og den bremsning af omkostningsstigningerne, der af erhvervspolitiske og beskæftigelsesmæssige grunde var så afgørende for regeringen, har ikke kunnet gennemføres.

Under disse omstændigheder finder regeringen *ikke grundlag for at indstille lovforslaget om engangsskat til stadfæstelse*. Regeringen må drage den konklusion af afstemningerne, at det ikke under de nuværende parlamentariske forhold er muligt at gennemføre en effektiv politik til sikring af erhvervslivets konkurrenceevne og beskæftigelsen.

Jeg skal herefter *indstille til kongen, at der udskrives valg til folketinget*.“